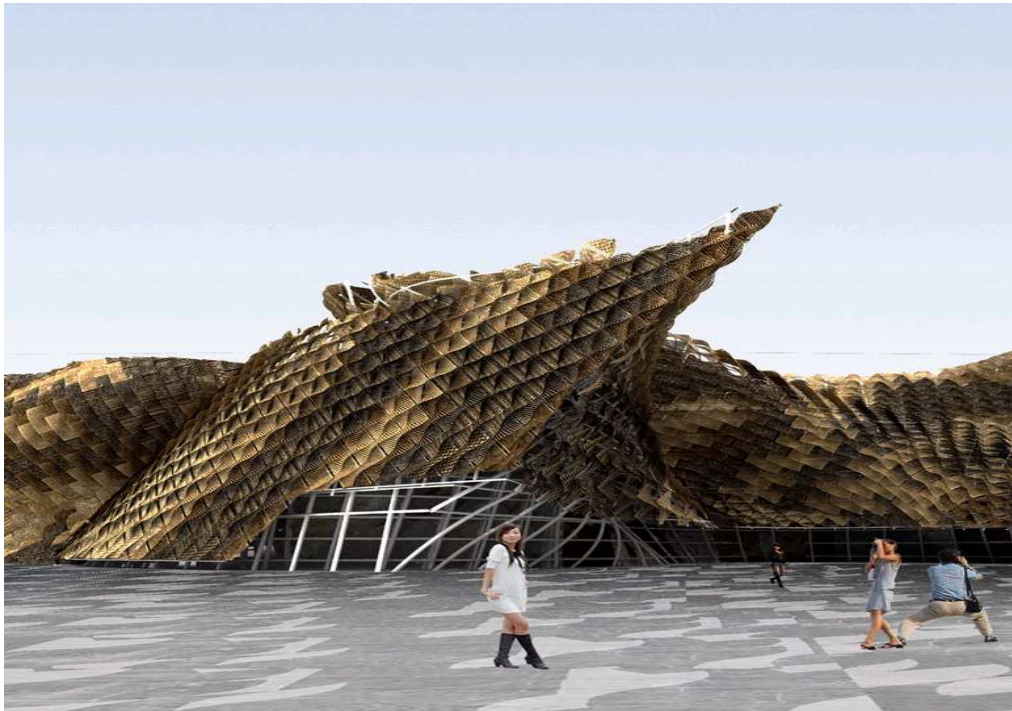

Primer exercici: Anàlisi de text

Analitzar el següent text d'actualitat:

Durada: 2 hores

Extensió: no es podrà superar els 150 mots.

Imatge extreta de la Web <http://www.peatom.info>

L'ABRAÇADA DE VÍMET

El pavelló d'Espanya és un dels més freqüentats en l'Expo de Shanghai. Cada dia rep una mitjana de 23.000 persones, atretes pel seu espectacular revestiment de vímet, que li dona un aspecte singular i li ha valgut ja sobrenoms populars com la cistella o el tigre. "Volem enfortir els lligams amb la Xina, la nostra balança comercial està molt desequilibrada i les possibilitats del mercat xinès són enormes. Volíem seduir la Xina, abraçar-la. I ens ha semblat que aquesta aposta arquitectònica firmada per Tagliabue seria decisiva", indica María Tena, comissaria del pavelló.

Fa ja diversos anys que Espanya recorre a destacats arquitectes per dissenyar els seus pavellons a les Expos Internacionals.

A la d'Aichi (Japó, 2005) es va confiar l'obra a Alejandro Zaera. A la de Saragossa (2008) l'elegit va ser Patxi Mangado. Ara s'ha buscat a Benedetta Tagliabue, que ha proposat aquesta obra de 8.500 metres quadrats, basada en dues idees: el moviment i una artesania compartida entre Espanya i la Xina. Tagliabue va rebre l'encàrrec de transmetre el dinamisme de la societat espanyola, i va optar per fer-ho mitjançant un llenguatge que relaciona els dos països.

Per al primer es va inspirar en diverses imatges, des del vol d'un vestit de farbalans fins a determinades flors, evitant l'excés mimètic. Per al segon, en el trenat del vímet.

El seu projecte presenta una façana principal de línia ondulant, que s'obre formant una acollidora plaça d'accés, entre altres sinuositats. Aquesta configuració corba ha requerit d'una doble estructura, de geometria variable, molt complexa, ideada per Julio Martínez Calzón, que sosté l'edifici i també les més de 8.000 plaques de vímet que el revesteixen, totes elles de 2.40 per 1.20 metres, manufacturades per un centenar d'artesans xinesos.

La trama exterior de l'estructura és de vegades flotant, i permet formar en alguns trams una marquesina.

El vímet de tons bruns que la recobreix dona a l'obra un aire rústic, misteriós i de notable atractiu. Ambdós elements configuren una equació en temps tecnològica i popular, en sintonia amb el temari d'una exposició que postula millores de vida per a la creixent població de les grans urbs.

En el seu interior, el pavelló es divideix en dos grans àmbits: l'expositiu i el dedicat a oficines i tasques comercials i protocol·làries.

Ahora, el primer àmbit es subdivideix en uns altres tres, on Bigas Luna, Basilio Martín Patino i Isabel Coixet donen la seva visió de les essències, del passat recent i del futur d'Espanya.

A les dues primeres sales els audiovisuals tenen un protagonisme total. En la tercera, presidida pel gegantí bebè-robot Miguelín - de 6,5 metres d'alçada -, Tagliabue ha recorregut a un segon revestiment, aquesta vegada interior, de vímet. L'extensa zona d'oficines, dominada pel color blanc, la fusta i el vidre, ofereix una atmosfera molt diferent, amb evocacions del Parlament d'Escòcia a Edimburg, obra anterior d'EMBT (*Enric Miralles - Benedetta Tagliabue*).

El seu aire una mica més convencional es veu també beneficiat pels càlids jocs de llums i ombres de la façana contínua de vímet. S'accedeix a l'esmentada zona, als dos pisos superiors, per l'escala que presideix el *hall*. Escala que sembla un empelt d'Aalto o de Siza en aquest pavelló tan racial. Genera esplèndids miradors als seus folgats replans semicirculars sobre el vestíbul del pavelló. El vestíbul, per cert, presenta una divisió una mica forçada, potser relacionada amb els ajusts que ha sofert el programa del pavelló en temps de crisi.

L'edifici ha costat 18 milions. I si bé no aspira a competir amb el gegantisme del de la Xina, ni amb la contundència conceptual del Regne Unit -dos dels grans triomfadors de l'Expo-, davant d'ell es formen llarguíssimes cues. "Hem apostat per atreure i agradar als xinesos i hem encertat en la nostra aposta", diu la comissaria. A aquest enviat especial li correspon corroborar-ho, certificant que aquesta obra imaginativa i un punt extravagant, desmuntable però de futur incert (els terrenys de l'Expo seran arrasats al final de l'esdeveniment, per donar pas a vivendes i oficines), exerceix sobre els ciutadans xinesos una poderosa influència.

LLATZER MOIX - LA VANGUARDIA CULTURA, DIVENDRES, 7 MAIG 2010